

SÅ TVÅR SIG ÄN EN DAG I NATTENS KÄLLA

Rune Pär Olofsson 1968

Birger Olsson 1974

1. Så tvår sig än en dag i nat-tens käl - la. Så
2. För Kris - ti skull och blo-det som han gju - tit låt
3. Om för en bro-der jag har stängt mitt sin - ne, och
4. En dag du lo-vat har att syn-dens sju - ka i-

står mig än en natt av vi - la å - ter, och
mi - na bris - ter av din glöms-ka höl - jas, och
än vill glöm-ma vad din kär - lek sä - ger, så
från mitt vä - sen sköl-ja bort och skil - ja. Men

än en gång jag ber att det skall gäl - la ock-
hjälp mig är - ligt so - na vad jag bru - tit, om
låt din An - de li - va upp mitt min - ne och
ger du mig en mor - gon - dag att bru - ka, jag

så för mig, att skul - den du för - lå - ter.
än en dag på den - na natt får föl - ja.
stö - ra mig up - på mitt vi - lo - lä - ger.
skul - le vil - ja va - ra i din vil - ja.